

[Ole Espersen]

benægte, at det gentagne gange har stået i dagspressen som citater både af ministeren og af ministerens tjenestemænd?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg kan da godt forstå, at hr. Ivar Hansen gerne vil dreje diskussionen hen til noget helt andet end det, den handler om. Det er ret fikst! Det, diskussionen egentlig drejer sig om, er tonen i den politiske debat, og hvad man kan beskyldes modstandere for at tillade sig at beskyldes modstandere for.

Det var det første. Dernæst skal jeg foregribe hr. Ivar Hansens svar på fru Ebba Stranges spørgsmål: Hr. Pelle Voigt lå ikke inde med nogen hemmelig viden. Den sag havde overhovedet ikke været drøftet i Det Udenrigspolitiske Nævn – alene af den årsag, at det sidste møde i nævnet, hvor hele sagen blev drøftet, blev holdt, længe inden kautionsspørgsmålet kom på bordet.

Så hr. Pelle Voigt vidste intet om dette, andet end hvad han havde kunnet læse sig til i aviserne, andet end hvad også fru Ebba Strange havde kunnet læse sig til i aviserne.

Det var det andet. Det er altså ganske enkelt en urigtig påstand, hr. Ivar Hansen udslynger her.

Det tredje er – og det er et spørgsmål til hr. Ivar Hansen –: Er det i Danmarks, er det i demokratiets interesse, at der cykler en historie, som ikke dementeres, og som griber om sig og efterhånden står som det almindelige indtryk: at 3,5 mio. kr. i løsepenge for to spiondømte fremskaffes af private organisationer her i Danmark? Det er muligt, at hr. Ivar Hansen mener, at det er helt i sin orden; det må de gerne tro rundt omkring. Det er også muligt, at hr. Ivar Hansen mener, at det er helt fint, hvis private organisationer – det vil sige private organisationer af koldkrigerisk karakter og måske efterretningskarakter osv. – fremskaffer pengene.

Må jeg sige: Det synes vi andre ikke. Vi synes, det er rystende, hvis de gør det, og vi vil have det offentligt debatteret. Vi mener ikke, det er en sag, som skal begraves i et eller andet nævn under en eller anden fortrolighedsklausul. Hvorfor mener vi ikke det? Af den grund, at SF – hør nu efter, hr. Ivar Hansen! – principielt er tilhænger af, at Danmark har en efterretningstjeneste, men vi vil ikke acceptere private

efterretningstjenester. Og hvis der er antydning af, at der er private efterretningstjenester, så vil vi have dem fjernet, men vi vil under alle omstændigheder selvfølgelig allerhelst have at vide, at det er der ikke. Og den danske offentlighed skal have det at vide.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder om betydningen af den røde farve. Hr. Ivar Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg har lyttet med interesse til de tre korte bemærkninger fra fru Ebba Strange, hr. Ole Espersen og hr. Gert Petersen. Indholdet af disse bemærkninger tyder på, at mit indlæg ramte meget præcist.

Jeg har ikke noget ønske om, fru Ebba Strange, at gå ind i en detaljeret debat om denne sag. Hvis jeg gør det, så spiller jeg hr. Pelle Voigts spil.

Men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i mit indlæg: Udenrigsnævnet havde accepteret at modtage fortrolige oplysninger. Det var i nævnets hånd, og det var nævnets ret at sige: Nej, vi ønsker ikke at modtage fortrolige oplysninger om denne sag. Nævnet accepterede at modtage fortrolige oplysninger, og derefter er det, at jeg siger, at på den baggrund er det uanstændigt, at et medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn går i Folketinget og stiller spørgsmål.

Og det er det, denne sag drejer sig om. Den drejer sig om mangelen på vilje til at overholde grundlæggende spilleregler, som nødvendigvis må være til stede, hvis et Folketing og en regering skal kunne fungere fornuftigt sammen. Jeg kan undre mig over, at hr. Ole Espersen i sit indlæg ikke interesserede sig lidt mere for dette principielle spørgsmål.

Men jeg må så også forstå på hr. Gert Petersen – han slår ud med hånden og siger: Vi vil selv bestemme, hvad der er fortroligt, og hvad der ikke er fortroligt – at man ønsker sagen debatteret i fuld offentlighed.

Det er efter min opfattelse udtryk for en holdning, som kan gøre det meget svært for Folketinget at fungere i forhold til disse problemstillinger, for det betyder altså, at hr. Gert Petersen kan sidde i et folketingsudvalg og sige: Ja, jo, jeg vil gerne modtage fortrolige oplysninger, men bagefter skal jeg nok selv vurdere, hvorvidt jeg vil misbruge dem eller ej.